

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B**

A TANÁCS (EU) 2016/1164 IRÁNYELVE

(2016. július 12.)

a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról

(HL L 193., 2016.7.19., 1. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

	Szám	Oldal	Dátum
► M1 A Tanács (EU) 2017/952 irányelve (2017. május 29.)	L 144	1	2017.6.7.

Helyesbítette:

► **C1** Helyesbítés, HL L 48., 2018.2.21., 44. o. (2016/1164)

▼B**A TANÁCS (EU) 2016/1164 IRÁNYELVE****(2016. július 12.)****a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról**

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK▼M1*1. cikk***Hatály**

(1) Ez az irányelv minden olyan adózóra alkalmazandó, aki vagy amely egy vagy több tagállamban társasági adó alanya, ideértve a valamely harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező gazdálkodó szervezetek egy vagy több tagállamban működő állandó telephelyeit.

(2) A 9a. cikk minden olyan gazdálkodó szervezetre is alkalmazandó, amelyet valamely tagállam adózás szempontjából átláthatóként kezel.

▼B*2. cikk***Fogalommeghatározások**

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelfelvételi költségek”: olyan, az adósság bármely formáját terhelő kamatráfordítások, a kamattal gazdasági értelemben egyenértékű egyéb költségek, valamint a finanszírozási forrás bevonásával összefüggésben felmerülő ráfordítások a nemzeti jog fogalommeghatározásával összhangban, ideértve különösen a nyereségrészesedésre jogosító hitelek után kifizetett összegeket, az olyan eszközök után számított kamatok, mint például az átváltoztatható kötvények és a kamatszervény nélküli kötvények, továbbá az olyan alternatív finanszírozási megoldások keretében felmerülő összegek, mint az iszlám finanszírozás, továbbá a pénzügyilízingdíj-fizetések költségeleme, a kapcsolódó eszköz mérleg szerinti értékébe beszámított tőkésített kamat, vagy a tőkésített kamat amortizációja, az adott esetben transzferárazási szabályok alkalmazása esetén a finanszírozáson keletkező megtérülés, a származtatott eszközök esetében vagy a gazdálkodó szervezet hitelfelvételéhez kapcsolódóan alkalmazott fedezeti megoldások kapcsán számított névleges kamatösszegek, a hitelfelvetelek kapcsán vagy a forrásbevonással összefüggő eszközökön keletkező árfolyamnyereségek és árfolyamvesztések, a finanszírozási konstrukciókhoz kapcsolódó garanciadíjak, valamint a finanszírozás igénybevételéhez kapcsolódó ügyleti díjak és egyéb, hasonló költségek;
2. „nettó hitelfelvételi költségek”: az az összeg, amennyivel egy adózó levonható hitelfelvételi költségei meghaladják az adózóhoz a nemzeti joggal összhangban befolyó adóköteles kamatbevételeket és a gazdasági értelemben egyenértékű egyéb adóköteles bevételeket;
3. „adómegállapítási időszak”: az adóév, a naptári év vagy bármely egyéb, adózási célú alkalmazásra megfelelő időszak;

▼B

4. „kapcsolt vállalkozás”:
- olyan gazdálkodó szervezet, amelyben az adózó szavazati jog vagy tőkerészesedés révén 25 százalékos vagy annál nagyobb közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy amely e gazdálkodó szervezet nyereségéből 25 százalékos vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult;
 - olyan magánszemély vagy gazdálkodó szervezet, amely az adózó szervezetben szavazati jog vagy tőkerészesedés révén 25 %-os vagy annál nagyobb közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy amely az adózó nyereségéből 25 százalékos vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult;

Amennyiben az adózóban és egy vagy több egyéb gazdálkodó szervezetben egy magánszemély vagy gazdálkodó szervezet közvetlenül vagy közvetetten 25 százalékos vagy annál nagyobb részesedéssel rendelkezik, akkor az összes ilyen gazdálkodó szervezet – az adózót is beleértve – szintén kapcsolt vállalkozásnak tekintendő;

▼MI

A 9. és 9a. cikk alkalmazásában:

- Amennyiben e cikk 9. pontjának b), c), d), e) vagy g) alpontja szerinti adófizetési kötelezettségbeli diszkrépancia merül fel, vagy ahol a 9. cikk (3) bekezdése vagy a 9a. cikk alapján kiigazítást kell végezni, a kapcsolt vállalkozás fogalom meghatározása úgy módosul, hogy a 25 %-os küszöbértéket tartalmazó követelmény helyébe 50 %-os küszöbérték lép;
- az a személy, aki vagy amely egy másik személlyel összehangoltan jár el egy gazdálkodó szervezet szavazati joga vagy tőkerészesedése tekintetében, úgy tekintendő, hogy részesedéssel rendelkezik a gazdálkodó szervezetbeli valamennyi azon szavazati jog, illetve tőkerészesedés tekintetében, amellyel a másik személy rendelkezik;
- a kapcsolt vállalkozás fogalma magában foglalja azt a gazdálkodó szervezetet is, amely ugyanazon, pénzügyi beszámoló készítésekor összevont alapon kezelendő vállalatcsoporthoz tartozik, mint az adózó, az olyan vállalkozást, amelynek ügyvezetésében az adózónak jelentős befolyása van, vagy az olyan vállalkozást, amelynek jelentős befolyása van az adózó ügyvezetésében;

▼B

5. „pénzügyi vállalkozás” a következő gazdálkodó szervezetek bármelyike:
- hitelintézet vagy a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt meghatározás szerinti alternatív befektetésialapkezelő (ABAK), vagy a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt meghatározás szerinti átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) alapkezelő társasága;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

▼ B

- b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
- c) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;
- d) a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartozó, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény – kivéve, ha az említett irányelv 5. cikkének megfelelően valamely tagállam az adott intézmény esetében úgy döntött, hogy részben vagy teljesen eltekint a szóban forgó irányelv alkalmazásától – vagy valamely foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek az irányelv 19. cikkének (1) bekezdésében említett megbízottja;
- e) a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó szociális biztonsági rendszernek minősülő nyugdíjrendszereket működtető nyugdíjintézetek, valamint az ilyen nyugdíjrendszerek működtetése céljára létrehozott bármely jogi személy;
- f) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ABAK által kezelt alternatív befektetési alap (ABA) vagy a vonatkozó tagállami jogszabály alapján felügyelt ABA;
- g) a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti ÁÉKBV;
- h) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
- i) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott központi értéktár;
6. „eszközök áthelyezése”: olyan művelet, amellyel valamely tagállam elveszíti azt a jogot, hogy az áthelyezett eszközöket megadóztassa, miközben az eszközök jogi vagy gazdasági tulajdonosa ugyanaz az adózó marad;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

▼B

7. „adóügyi illetőség áthelyezése”: olyan művelet, amely által egy adózó adóügyi illetősége valamely tagállamban megszűnik, miközben egy másik tagállamban vagy harmadik országban adóügyi illetőséget szerez;
8. „állandó telephely által folytatott gazdasági tevékenység áthelyezése”: olyan művelet, amellyel egy adózónak az adóalanyisága valamely tagállamban megszűnik, miközben valamely másik tagállamban vagy harmadik országban adóalannyá válik anélkül, hogy a szóban forgó tagállamban vagy harmadik országban adóügyi illetőséget szerezne;

▼M1

9. „hibrid struktúrából adódó diszkrepancia”:

adózót, illetve a 9. cikk (3) bekezdése esetében gazdálkodó szervezetet érintő olyan helyzet, amelyben

- a) egy pénzügyi eszköz alapján teljesített kifizetés beszámítás nélküli levonáshoz vezet, és:
 - i. ezt a kifizetést észszerű időn belül nem számítják be; és
 - ii. az adófizetési kötelezettségbeli diszkrepancia a pénzügyi eszköz, illetve az abból teljesített kifizetés jogi megítélésének eltéréseiből fakad.

Az első albekezdés alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy pénzügyi eszköz alapján teljesített kifizetést észszerű időn belül beszámították a jövedelembé, ha:

- i. a kifizetést a kedvezményezett adójogrendszerében a kifizető adómegállapítási időszakának végét követő 12 hónapon belül kezdődő adómegállapítási időszakban beszámították; vagy
 - ii. észszerűen feltételezhető, hogy a kifizetést a kedvezményezett jogrendszerében egy későbbi adómegállapítási időszakban be fogják számítani, és a kifizetési feltételek olyanok, mint amilyenekről független vállalkozások várhatóan megállapodnának egymás között;
- b) egy hibrid gazdálkodó szervezet részére teljesített kifizetés beszámítás nélküli levonáshoz vezet, és az adófizetési kötelezettségbeli diszkrepancia a hibrid gazdálkodó szervezet részére teljesített kifizetéseknek a hibrid gazdálkodó szervezet székhelyének vagy bejegyzési helyének adójogrendszere, illetve a hibrid gazdálkodó szervezetben részesedéssel rendelkező bármely személy adójogrendszere szerinti felosztásának eltéréseiből fakad;
 - c) egy vagy több állandó telephellyel rendelkező gazdálkodó szervezet részére teljesített kifizetés beszámítás nélküli levonáshoz vezet, és ez adófizetési kötelezettségbeli diszkrepancia abból fakad, hogy a kifizetéseket a székhely és az állandó telephely, vagy ugyanazon gazdálkodó szervezet két vagy több állandó telephelye között a vállalkozás működési helye szerinti egyes adójogrendszerek szabályai szerint más és más módon kellene felosztani;
 - d) egy kifizetés egy önálló adóalanyként figyelembe nem vett állandó telephely részére teljesített kifizetés eredményeképpen beszámítás nélküli levonáshoz vezet;
 - e) egy hibrid gazdálkodó szervezet által teljesített kifizetés beszámítás nélküli levonáshoz vezet, és ez a diszkrepancia abból fakad, hogy a kedvezményezett adójogrendszerének szabályai az említett kifizetést nem veszik figyelembe;

▼ M1

f) egy a székhely és az állandó telephely, vagy két vagy több állandó telephely közötti névleges kifizetés beszámítás nélküli levonáshoz vezet, és ez a diszkrepancia abból fakad, hogy a kedvezményezett adójogrendszerének szabályai az említett kifizetést nem veszik figyelembe; vagy

g) kettős levonás történik.

E 9. pont alkalmazásában:

a) az átruházott pénzügyi eszközből származó mögöttes hozamot képviselő befolyt összeg kapcsán nem keletkezhet az első albekezdés a) pontja szerinti, hibrid struktúrából adódó diszkrepancia, ha a pénzügyi kereskedő a kifizetést piaci hibrid átruházás keretében teljesíti, feltéve, hogy a kifizetői oldalon az adójogrendszer arra kötelezi a pénzügyi kereskedőt, hogy a pénzügyi eszköz átruházásával kapcsolatos minden kapott összeget jövedelemként beszámítson;

b) az első albekezdés e), az f) vagy a g) pontja szerinti hibrid struktúrából adódó diszkrepanciára csak akkor kerül sor, ha az meghaladja azt a mértéket, ameddig a kifizető adójogrendszere engedélyezi a levonás kétszeresen beszámított jövedelemnek nem tekinthető összeggel szembeni elszámolását;

c) az adófizetési kötelezettségbeli diszkrepancia csak akkor tekinthető hibrid struktúrából adódó diszkrepanciának, ha kapcsolt vállalkozások között, adózó és kapcsolt vállalkozás között, a székhely és valamely állandó telephely között, egyazon gazdálkodó szervezet két vagy több állandó telephelye között vagy strukturált jogügylet keretében merül fel.

E 9. pont és a 9., 9a. és 9b. cikk alkalmazásában:

a) „adófizetési kötelezettségbeli diszkrepancia”kettős levonás vagy beszámítás nélküli levonás;

b) „kettős levonás”ugyanazon kifizetés, ráfordítás vagy veszteség levonása mind abban az adójogrendszerben, ahol a fizetés forrása található, a ráfordítás felmerül vagy a veszteség keletkezik („a kifizető adójogrendszere”), mind pedig egy másik adójogrendszerben („a befektető adójogrendszere”); Hibrid gazdálkodó szervezet vagy állandó telephely általi kifizetés esetén a kifizető adójogrendszere a hibrid gazdálkodó szervezet elhelyezkedése, székhelye vagy az állandó telephely szerinti ország adójogrendszere;

c) „beszámítás nélküli levonás”kifizetés vagy a székhely és az állandó telephely, vagy két vagy több állandó telephely közötti névleges kifizetés levonása bármely olyan adójogrendszerben, ahol a kifizetést vagy névleges kifizetést úgy tekintik, hogy arra anélkül került sor (a kifizető adójogrendszerében), hogy a kedvezményezett adójogrendszerében ezt a kifizetést vagy névleges kifizetést ennek megfelelő adóztatási céllal beszámították volna. A kedvezményezett adójogrendszere bármely olyan adójogrendszer, ahova a kifizetés vagy névleges kifizetés beérkezik vagy azt beérkezettnek tekintik bármely más adójogrendszer szabályai alapján;

▼ **M1**

- d) „levonás” az az összeg, amely a kifizető vagy a befektető adójogrendszerének szabályai értelmében az adóalapból levonhatónak minősül. A „levonható” fogalmát ennek megfelelően kell értelmezni;
- e) „beszámítás” az az összeg, amelyet a kedvezményezett adójogrendszerének szabályai értelmében az adóalap kiszámításakor figyelembe kell venni. A pénzügyi eszköz alapján történő kifizetés nem tekinthető beszámítottnak, amennyiben az adott kifizetés kizárólag a kedvezményezett adójogrendszerén belüli jogi megítélése miatt jogosít adókedvezményre. A „beszámított” fogalmát ennek megfelelően kell értelmezni;
- f) „adókedvezmény” adómentesség, az adómérték csökkentése, illetve bármely adójóváírás vagy adó-visszatérítés (a forrásadó-jóváírás kivételével);
- g) „kétszeresen beszámított jövedelem” minden olyan jövedelmi tétel, amelyet az adófizetési kötelezettségbeli diszcrepancia által érintett mindkét adójogrendszer szabályai szerint figyelembe kell venni;
- h) „személy” magánszemély vagy gazdálkodó szervezet;
- i) „hibrid gazdálkodó szervezet” olyan szervezet vagy struktúra, amely egy adott adójogrendszer értelmében adózó gazdálkodó szervezetnek minősül, és amelynek jövedelmét vagy kiadásait egy másik adójogrendszer egy vagy több másik személy jövedelmeként vagy kiadásaiként kezeli;
- j) „pénzügyi eszköz” bármilyen eszköz, amennyiben olyan, finanszírozás biztosítása vagy részesedésszerzés után járó hozammal jár, amelyet akár a kedvezményezett, akár a kifizető adójogrendszerében megadóztatnak a hitel- vagy tulajdonviszonyt megtestesítő vagy származtatott eszközökre vonatkozó szabályok alapján, és amely hibrid átruházással jár;
- k) „pénzügyi kereskedő” olyan személy vagy gazdálkodó szervezet, aki/amely jövedelemszerzés céljából, saját nevében eljárva olyan üzleti tevékenységet folytat, amelynek során rendszeresen vásárol, illetve értékesít pénzügyi eszközöket;
- l) „hibrid átruházás” pénzügyi eszköz átruházását célzó olyan jogügylet, ahol az átruházott pénzügyi eszközből származó mögöttes hozamot adózási szempontból úgy kezelik, mintha a jogügyletben részes felek közül egyidejűleg többen is befolyyna.
- m) „Piaci hibrid átruházás” minden olyan hibrid átruházás, amelyet a pénzügyi kereskedők szokásos üzleti tevékenységük során, és nem egy strukturált jogügylet részeként végeznek;
- n) „önálló adóalanyként figyelembe nem vett állandó telephely” olyan struktúra, amelyet a szervezet székhelye szerinti adójogrendszer szabályai értelmében úgy vesznek figyelembe mint amely állandó telephelynek minősíthető, de a másik adójogrendszer szabályai értelmében nem veszik figyelembe állandó telephelyként;

▼ **M1**

10. „pénzügyi beszámoló készítésekor összevont alapon kezelendő vállalatcsoport” olyan, gazdálkodó szervezetekből álló csoport, amelynek minden tagja teljes mértékben a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokkal vagy valamely tagállam nemzeti pénzügyi beszámolási szabályrendszerével összhangban készülő összevont pénzügyi beszámoló hatálya alá tartozik;
11. „strukturált jogügylet” hibrid struktúrából adódó diszkrepanciával járó megállapodás, ahol az adófizetési kötelezettségbeli diszkrepancia bele van árazva a megállapodás feltételeibe, vagy egy hibrid struktúrából adódó adófizetési kötelezettségbeli diszkrepancia elérésére kidolgozott megállapodás, kivéve, ha az adózótól vagy egy kapcsolt vállalkozástól észszerűen nem elvárható, hogy tudatában legyen a hibrid struktúrából adódó diszkrepanciának, és nem részesedett a hibrid struktúrából adódó diszkrepanciából eredő adómegtakarítás értékéből.

*3. cikk***Minimális szintű védelem**

Ez az irányelv nem zárja ki olyan nemzeti vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazását, amelyek a belföldi társaságiadó-alap tekintetében magasabb szintű védelem biztosítására irányulnak.

II. FEJEZET

ADÓKIKERÜLÉS ELLENI INTÉZKEDÉSEK*4. cikk***Kamatlevonás-korlátozási szabály**

(1) A nettó hitelfelvételi költségek – abban az adómegállapítási időszakban, amelyikben felmerülnek – csak az adózó kamatfizetés, adózás, értékcsökkenési leírás és amortizáció előtti eredményének (EBITDA) 30 százalékáig vonhatók le.

E cikk alkalmazása céljából a tagállamok adózóként kezelhetik továbbá:

- a) az olyan gazdálkodó szervezetet, amely a szabályt vállalatcsoport nevében jogosult vagy köteles alkalmazni, a nemzeti adójog erre vonatkozó meghatározásával összhangban;
- b) olyan, a vállalatcsoporton belüli gazdálkodó szervezetet – a nemzeti adójog vonatkozó meghatározásával összhangban –, amely adózási célból nem vonja össze a tagjainál keletkezett eredményt.

Ilyen esetben a nettó hitelfelvételi költségek és az EBITDA összegét ki lehet számítani a vállalatcsoport szintjén úgy, hogy az magában foglalja az összes csoporttag eredményeit.

(2) Az EBITDA kiszámítása úgy történik, hogy az adózó tagállamában társaságiadó-köteles jövedelemhez újból hozzáadják a nettó hitelfelvételi költségek adóval korrigált összegeit, valamint az értékcsökkenés és az amortizáció adóval korrigált összegeit. Az adózó kamatfizetés, adózás, értékcsökkenési leírás és amortizáció előtti eredményébe nem számítandó bele az adómentes jövedelem.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve az adózó számára biztosítható a jog:

▼B

- a) a nettó hitelfelvételi költségekből legfeljebb 3 000 000 EUR-nak a levonására;
- b) a nettó hitelfelvételi költségek teljes összegének az adóból történő levonására, amennyiben az adózó különálló gazdálkodó szervezet.

Az (1) bekezdés második albekezdésének alkalmazása céljából a 3 000 000 EUR összeg a csoport egésze vonatkozásában értelmezendő.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából az önálló gazdálkodó szervezet olyan adózót jelent, amely nem tagja semmilyen, pénzügyi beszámoló készítésekor összevont alapon kezelendő vállalatcsoportnak, és nincsen sem kapcsolt vállalkozása, sem állandó telephelye.

(4) A tagállamok kizárhatják az (1) bekezdés hatálya alól azokat a nettó hitelfelvételi költségeket, amelyek az alábbiak kapcsán merültek fel:

- a) olyan hitelek, amelyek megkötésére 2016. június 17. előtt került sor, de a kizárás nem terjedhet ki e hitelek utólagos módosításaira;
- b) olyan hitelek, amelyek célja hosszú távú állami infrastrukturális projekt finanszírozása, ahol a projekt üzemeltetője, a hitelfelvételi költségek, az eszközök és a jövedelem egyaránt az Unióban található.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából hosszú távú állami infrastrukturális projekt alatt olyan projekt értendő, amelynek célja valamely tagállam által közérdekűnek minősített nagyszabású vagyontárgy létrehozása, fejlesztése, működtetése és/vagy karbantartása.

Amennyiben az első albekezdés b) pontjának alkalmazása indokolt, a hosszú távú állami infrastrukturális projektből származó jövedelmet minden esetben ki kell zárni az adózó kamatfizetés, adózás, értékcsökkenési leírás és amortizáció előtti eredményének számításából, és a nettó hitelfelvételi költségekből a be nem számított összegek nem számíthatók be az (5) bekezdés b) pontjában említett, harmadik felekkel szemben fennálló csoportszintű nettó hitelfelvételi költségekbe sem.

(5) Ha az adózó pénzügyi beszámoló készítésekor összevont alapon kezelendő vállalatcsoport tagja, vagylagosan biztosítható számára a jog, hogy:

- a) a nettó hitelfelvételi költségeket teljes mértékben levonhassa, amennyiben igazolni tudja, hogy saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya egyenlő a csoportra vetített, ennek megfelelő aránnyal vagy magasabb annál, és az alábbi feltételek érvényesülnek:
 - i. az adózó saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya akkor tekintendő egyenlőnek a csoportra vetített, ennek megfelelő aránnyal, ha az adózó saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya legfeljebb két százalékponttal alacsonyabb; és

▼M1

- ii. az eszközök és kötelezettségek értékének meghatározása ugyanazzal a módszerrel történik, mint a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokkal vagy valamely tagállam nemzeti pénzügyi beszámolási szabályrendszerével összehangban készülő összevont pénzügyi beszámolóban;

▼B

vagy

- b) a nettó hitelfelvételi költségeket nagyobb összeg erejéig vonhassa le, mint amennyit az (1) bekezdés alapján volna jogosult levonni. Ezt a nettó hitelfelvételi költségek levonhatóságát illetően megállapítandó magasabb összeghatárát annak a – pénzügyi beszámoló készítésekor összevont alapon kezelendő – vállalatcsoportnak a viszonylatában kell megállapítani, amelynek az adózó tagja, és ezt két lépésben kell végrehajtani:

▼B

- i. az első lépésben meg kell határozni a csoportrátát; e célból a csoportszinten vett harmadik felekkel szembeni nettó hitelfelvételi költségek összegét el kell osztani a csoport kamatfizetés, adózás, értékcsökkenési leírás és amortizáció előtti eredményével; majd pedig
 - ii. a második lépésben a csoportrátát meg kell szorozni az adózó (2) bekezdés szerint számított kamatfizetés, adózás, értékcsökkenési leírás és amortizáció előtti eredményével.
- (6) Az adózó tagállama szabadon választhat az alábbi szabályozási lehetőségek közül:
- a) a nettó hitelfelvétel költségek azon részének elhatárolása – időbeli korlátozás nélkül –, amely rész a tárgyévi adómegállapítási időszakban az (1)–(5) bekezdés alapján nem vonható le;
 - b) a nettó hitelfelvétel költségek azon részének elhatárolása – időbeli korlátozás nélkül –, illetve visszamenőleges elhatárolása – legfeljebb három évre –, amely rész a tárgyévi adómegállapítási időszakban az (1)–(5) bekezdés alapján nem vonható le; vagy
 - c) a nettó hitelfelvétel költségek azon részének elhatárolása – időbeli korlátozás nélkül –, amely rész a tárgyévi adómegállapítási időszakban az (1)–(5) bekezdés alapján nem vonható le, valamint az olyan, a levonható kamatráfördítést el nem érő kamatráfördítés elhatárolása – legfeljebb öt évig –, amely a tárgyévi adómegállapítási időszakban az (1)–(5) bekezdés alapján nem vonható le.
- (7) A tagállamok a pénzügyi vállalkozásokat kizárhatják az (1)–(6) bekezdés hatálya alól, abban az esetben is, ha azok pénzügyi beszámoló készítésekor összevont alapon kezelendő vállalatcsoport tagjai.

▼M1

- (8) Az (1)–(7) bekezdés alkalmazásában az adózó számára biztosítható az a jog, hogy az összevont pénzügyi beszámoló készítése céljából a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardoktól vagy valamely tagállam nemzeti pénzügyi beszámolási szabályrendszerétől eltérő beszámolási standardot alkalmazzon.

▼B*5. cikk***A tőkekivonás megadóztatása**

- (1) Az adózó köteles adót fizetni az áthelyezett eszközök kivonáskor fennálló piaci értékének az eszközök adómegállapításhoz használt értékével csökkentett összege után az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén:
- a) ha az adózó a székhelyéről egy másik tagállamban vagy harmadik országban lévő állandó telephelyére helyez át eszközöket, amennyiben a székhely szerinti tagállamnak az áthelyezés következtében a továbbiakban már nincs joga az áthelyezett eszközök megadóztatására;
 - b) ha az adózó a valamely tagállamban található állandó telephelyéről egy másik tagállamban vagy harmadik országban lévő székhelyére vagy másik állandó telephelyére helyez át eszközöket, amennyiben az állandó telephely szerinti tagállamnak az áthelyezés következtében a továbbiakban már nincs joga az áthelyezett eszközök megadóztatására;
 - c) ha az adózó másik tagállamba vagy harmadik országba helyezi át az adóügyi illetőségét, kivéve az olyan eszközök tekintetében, amelyek továbbra is ténylegesen kapcsolódnak az első tagállamban található állandó telephelyhez;

▼B

d) ha az adózó egy tagállamból egy másik tagállamba vagy harmadik országba helyezi át az állandó telephelye által folytatott üzleti tevékenységet, amennyiben az állandó telephely szerinti tagállamnak az áthelyezés következtében a továbbiakban már nincs joga az áthelyezett eszközök megadóztatására.

(2) Az adózó számára lehetővé kell tenni az (1) bekezdésben említett tőke kivonási adó halasztott – öt éves időszak során, részletekben történő – megfizetését az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén:

a) az adózó a székhelyéről egy másik tagállamban vagy egy olyan harmadik országban lévő állandó telephelyére helyez át eszközöket, amely részes fele az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásnak (a továbbiakban: EGT-megállapodás);

b) az adózó a valamely tagállamban található állandó telephelyéről egy másik tagállamban vagy olyan harmadik országban lévő székhelyére vagy másik állandó telephelyére helyez át eszközöket, amely részes fele az EGT-megállapodásnak;

c) az adózó másik tagállamba vagy olyan harmadik országba helyezi át az adóügyi illetőségét, amely részes fele az EGT-megállapodásnak;

d) az adózó másik tagállamba vagy olyan harmadik országba helyezi át az állandó telephelye által folytatott üzleti tevékenységet, amely részes fele az EGT-megállapodásnak.

Ez a bekezdés akkor alkalmazandó az EGT-megállapodásban részes fél harmadik országok tekintetében, ha az adott harmadik ország a 2010/24/EU tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti kölcsönös segítségnyújtással egyenértékűnek tekinthető, adókövetelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló megállapodást kötött az adózó tagállamával vagy az Unióval.

(3) Amennyiben az adózó a (2) bekezdés szerinti halasztott adófizetést teljesíti, az esettől függően az adózó tagállama vagy az állandó telephely szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően kamattal számítható fel.

Ha bizonyíthatóan és ténylegesen fennáll a behajthatatlanná válás kockázata, az adózótól megkövetelhető, hogy a (2) bekezdés szerinti halasztott fizetés feltételeként nyújtson garanciát.

A második albekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha az adózó tagállamának vagy az állandó telephely szerinti tagállamnak a jogszabályai rendelkeznek arról a lehetőségről, hogy az adótartozást egy olyan másik adózón hajtsák be, amely ugyanannak a csoportnak a tagja és adóügyi illetőséggel rendelkezik a szóban forgó tagállamban.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásakor a halasztott fizetést azonnal meg kell szüntetni és az adótartozás behajthatóvá válik a következő esetekben:

a) az áthelyezett eszközöket vagy az adózó állandó telephelye által folytatott, áthelyezett üzleti tevékenységet eladják vagy más módon elidegenítik;

⁽¹⁾ A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

▼B

- b) az áthelyezett eszközöket a későbbiekben egy harmadik országba helyezik át;
- c) az adózó adóügyi illetőségét vagy az állandó telephelye által folytatott üzleti tevékenységet a későbbiekben egy harmadik országba helyezik át;
- d) az adózó csődbe megy vagy felszámolják;
- e) az adózó észszerű időn belül – amely nem haladhatja meg a 12 hónapot – részletfizetési kötelezettségét nem teljesíti, és helyzetét nem rendezi.

A b) és c) pontok nem alkalmazandóak az EGT-megállapodásban részes fél harmadik országok tekintetében, ha az adott harmadik ország a 2010/24/EU irányelv szerinti kölcsönös segítségnyújtással egyenértékűnek tekinthető, adókövetelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló megállapodást kötött az adózó tagállamával vagy az Unióval.

(5) Amennyiben az eszközök, az adóügyi illetőség vagy az állandó telephely által folytatott üzleti tevékenység áthelyezése egy másik tagállamba történik, a szóban forgó tagállam elfogadja azt az értéket, amelyet az adózó tagállama vagy az állandó telephely szerinti tagállam az eszközök adómegállapításhoz használt kiindulási értékeként megállapított, kivéve, ha az nem tükrözi a piaci értéket.

(6) Az (1)–(5) bekezdés alkalmazásában a „piaci érték” az az összeg, amelyért üzleti szándékkal rendelkező, egymástól független vevők és eladók közötti közvetlen ügylet keretében egy eszköz elcserélhető vagy kölcsönös kötelezettségvállalások teljesíthetők.

(7) Amennyiben az eszközöknek 12 hónapon belül vissza kell kerülniük az áthelyező fél tagállamába, ez a cikk nem alkalmazandó az értékpapír-finanszírozáshoz vagy biztosítékként nyújtott eszközökhöz kapcsolódó ügyletekre, illetve az olyan helyzetekre, amikor az eszközök áthelyezésére prudenciális tőkekövetelmények teljesítése érdekében vagy likviditáskezelés céljából kerül sor.

*6. cikk***Visszaélés elleni általános szabály**

(1) A társaságiadó-kötelezettség számításával összefüggésben a tagállamok figyelmen kívül hagyják az olyan jogügyleteket vagy jogügylet-sorozatokat, amelyek – mivel fő céljuk vagy egyik fő céljuk az alkalmazandó adójogszabályok tárgyával vagy céljával ellentétes adóelőny megszerzése – az összes tény és körülmény mérlegelése alapján nem tekinthetők valódinak. Egy jogügylet több lépésből vagy részből is állhat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy jogügyletet vagy jogügylet-sorozatot annyiban kell nem valódinak tekinteni, amennyiben nem a gazdasági valóságot tükröző, valós kereskedelmi okokból jött létre.

(3) A jogügyletek vagy jogügylet-sorozatok (1) bekezdésnek megfelelően történő figyelmen kívül hagyása esetén az adókötelezettséget a nemzeti joggal összhangban kell meghatározni.

7. cikk

Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabály

(1) Az adózó tagállama köteles egy olyan gazdálkodó szervezetet vagy állandó telephelyet, amelynek nyeresége az adott tagállamban adómentes vagy nem adóköteles, ellenőrzött külföldi társaságként kezelni, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) gazdálkodó szervezet esetében az adózó – saját maga vagy kapcsolt vállalkozásaival együttesen – a gazdálkodó szervezet szavazati jogainak 50 százalékát meghaladó közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy közvetlenül vagy közvetve a tőke több mint 50 százalékának tulajdonosa, vagy a gazdálkodó szervezet nyereségének 50 % százalékát meghaladó részére jogosult; és
- b) a gazdálkodó szervezet vagy az állandó telephely által a nyeresége után ténylegesen megfizetett társasági adó összege kisebb, mint az a különbözet, amellyel a gazdálkodó szervezetnek vagy az állandó telephelynek a nyereség után az adózó tagállamában alkalmazandó társaságiadó-rendszer szerint fizetendő társasági adó meghaladja a gazdálkodó szervezet vagy az állandó telephely jövedelme után ténylegesen megfizetett társasági adót.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában nem kell figyelembe venni az ellenőrzött külföldi társaságok olyan állandó telephelyeit, amelyek az ellenőrzött külföldi társaság adójogrendszerére alapján adómentesek vagy nem adókötelesek. Ezenkívül a társasági adónak, amelyet az adófizető tagállamában kellett volna megfizetni, az adófizető tagállamának szabályai szerint számított társasági adót kell tekinteni.

(2) Ha az adózó tagállama egy gazdálkodó szervezetet vagy állandó telephelyet az (1) bekezdés alapján ellenőrzött külföldi társaságként kezel, akkor az adóalapba beleszámítja a következőket:

- a) a gazdálkodó szervezetnek az a fel nem osztott jövedelme, illetve az állandó telephelynek az a jövedelme, amely a következő kategóriákból származik:
 - i. kamatok, illetve pénzügyi eszközökből származó bármely más jövedelem;
 - ii. jogdíjak, illetve szellemi alkotások jogából származó bármely más jövedelem;
 - iii. osztalékok, valamint részvény elidegenítéséből származó jövedelem;
 - iv. pénzügyi lízingből származó jövedelem;
 - v. biztosítási, banki és egyéb pénzügyi tevékenységekből származó jövedelem;
 - vi. számlázási szolgáltatóktól származó olyan jövedelem, amely áruk és szolgáltatások kapcsolt vállalkozások számára való értékesítéséből, illetve tőlük való beszerzéséből származik, amennyiben e szolgáltatók nem vagy csak kis mértékben képviselnek hozzáadott gazdasági értéket;

Ez a pont nem alkalmazandó abban az esetben, ha a releváns tények és körülmények alapján az ellenőrzött külföldi társaság érdemi gazdasági tevékenységet folytat, és ehhez személyzettel, felszereltséggel, eszközállománnyal és helyiségekkel rendelkezik.

▼B

Amennyiben az ellenőrzött külföldi társaságnak olyan harmadik országban van a székhelye, amely harmadik ország az EGT-megállapodásnak nem részes fele, a tagállamok eltekinthetnek attól, hogy alkalmazzák az előző albekezdést;

vagy

- b) a gazdálkodó szervezetnek vagy állandó telephelynek olyan, nem valódi jogügyletekből származó fel nem osztott jövedelme, amelyek elsődleges célja adóelőny szerzése.

Az e pont alkalmazásában egy jogügyletet vagy jogügylet-sorozatot annyiban kell nem valódinak tekinteni, amennyiben a gazdálkodó szervezet vagy az állandó telephely nem rendelkezne azokkal eszközökkel, illetve nem vállalta volna azokat a kockázatokat, amelyekből jövedelmének egy része vagy egésze származik, abban az esetben, ha nem állna egy olyan társaság ellenőrzése alatt, amelyben azokat a jelentős személyi funkciókat ellátják, amelyek az említett eszközök és kockázatok szempontjából lényegesek és az ellenőrzött társaság jövedelmének termeléséhez nagy mértékben hozzájárulnak.

- (3) Ha valamely tagállam szabályai értelmében az adózó adóalapját a (2) bekezdés a) pontja alapján kell kiszámítani, akkor a tagállam választhatja azt a lehetőséget, hogy nem kezel az (1) bekezdés értelmében vett ellenőrzött külföldi társaságként egy gazdálkodó szervezetet, illetve állandó telephelyet, amennyiben a gazdálkodó szervezetnél, illetve állandó telephelynél keletkező jövedelemnek legfeljebb az egyharmada tartozik a (2) bekezdés a) pontja szerinti kategóriákba.

Ha valamely tagállam szabályai értelmében az adózó adóalapját a (2) bekezdés a) pontja alapján kell kiszámítani, akkor a tagállam választhatja azt a lehetőséget, hogy nem kezel ellenőrzött külföldi társaságként egy pénzügyi vállalkozást, amennyiben a gazdálkodó szervezet a (2) bekezdés a) pontja szerinti kategóriákból származó jövedelmének legfeljebb az egyharmada származik az adózóval vagy annak kapcsolt vállalkozásaival folytatott ügyletekből.

- (4) A tagállamok kizárhatják az (2) bekezdés b) pontjának hatálya alól azt a gazdálkodó szervezetet, illetve állandó telephelyet,

a) amelynek számviteli nyeresége nem haladja meg a 750 000 EUR összeghatárt, nem kereskedésből származó nyeresége pedig nem haladja meg a 75 000 EUR összeghatárt; vagy

b) amelynek számviteli nyeresége nem haladja meg az adott adómegállapítási időszakra elszámolt működési költségek 10 százalékát.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában a működési költségek nem tartalmazhatják a gazdálkodó szervezet adóügyi illetősége, illetve az állandó telephely elhelyezkedése szerinti ország határain kívül értékesített termékek költségeit, valamint a kapcsolt vállalkozások részére teljesített kifizetéseket.

8. cikk

Ellenőrzött külföldi társaságok jövedelmének kiszámítása

- (1) Ha a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, akkor az adózó adóalapjába beszámítandó jövedelmet az adózó adóügyi illetősége, illetve elhelyezkedése szerinti tagállam társasági adóra vonatkozó jogszabályaiban foglalt szabályoknak megfelelően kell kiszámítani. A gazdálkodó szervezet, illetve az állandó telephely veszteségeit nem kell beszámítani az adóalapba, hanem a nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban el kell határolni őket a későbbi adómegállapítási időszakra, és azok során figyelembe lehet venni.

▼B

(2) Ha a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontja alkalmazandó, akkor az adózó adóalapjába beszámítandó jövedelmet olyan összegekre kell korlátozni, amelyek az ellenőrzést gyakorló társaság által ellátott jelentős személyi funkciókhoz kapcsolódó eszközök és kockázatok révén keletkeznek. Az ellenőrzött külföldi társaságnak betudható jövedelem kiszámítása a szokásos piaci ár elve alapján történik.

(3) Az adóalapba beszámítandó jövedelmet az adózónak a gazdálkodó szervezetben fennálló – a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti – tulajdoni részesedése arányában kell kiszámítani.

(4) A jövedelmet az adózó azon adómegállapítási időszakában kell figyelembe venni, amelyben a gazdálkodó szervezet adóéve véget ér.

(5) Ha a gazdálkodó szervezet nyereségrészesedést juttat az adózónak, és e kiosztott nyereséget beszámítják az adóalapba, akkor a jövedelem azon összegeit, amelyeket korábban a 7. cikk értelmében az adóalapba beszámítottak, a kettős adóztatás elkerülése érdekében a nyereségrészesedés után fizetendő adó kiszámításakor az adóalaphoz le kell vonni.

(6) Ha az adózó értékesíti a gazdálkodó szervezetben meglévő részesedését vagy az állandó telephely által működtetett üzletágot, és az elidegenítésből származó bevételnek valamely részét korábban a 7. cikk értelmében az adóalapba beszámították, akkor ezt a korábban beszámított összeget a kettős adóztatás elkerülése érdekében a szóban forgó bevétel után fizetendő adó kiszámításakor az adóalaphoz le kell vonni.

(7) Az adózó tagállama engedélyezheti, hogy a gazdálkodó szervezet vagy az állandó telephely által megfizetett adót az adózó levonja az adóügyi illetősége, illetve elhelyezése szerinti államban fennálló adókötelezettségéből. A levonás összegét a nemzeti jogszabályokkal összhangban kell kiszámítani.

▼M1*9. cikk***Hibrid struktúrából adódó diszkrepanciák**

(1) Amennyiben a hibrid struktúrából adódó diszkrepancia kettős levonást eredményez:

- a) a levonást a befektető adójogrendszerének megfelelő tagállamban meg kell tagadni; és
- b) amennyiben a befektető adójogrendszerében a levonást nem tagadják meg, azt a kifizető adójogrendszerének megfelelő tagállamban meg kell tagadni.

Ugyanakkor az ilyen levonás elszámolható az aktuális vagy későbbi időszakban felmerülő, kétszeresen beszámított jövedellel szemben.

(2) Amennyiben a hibrid struktúrából adódó diszkrepancia beszámítás nélküli levonást eredményez:

- a) a levonást a kifizető adójogrendszerének megfelelő tagállamban meg kell tagadni; és
- b) ha a levonást a kifizető adójogrendszerében nem tagadják meg, a kifizetés azon összegét, amely máskülönben adófizetési kötelezettségbeli diszkrepanciát eredményezne, a kedvezményezett adójogrendszerének megfelelő tagállamban be kell számítani a jövedelemben.

▼ M1

(3) A tagállamok megtagadják az adózók általi kifizetések levonását, amennyiben az adott kifizetés kapcsolt vállalkozások közötti vagy strukturált jogügylet keretében elvégzett tranzakció vagy tranzakciósorozat útján közvetlenül vagy közvetve olyan levonható kiadást finanszíroz, amely hibrid struktúrából adódó diszkrepanciát eredményez, kivéve, amennyiben a tranzakcióban vagy tranzakciósorozatban érintett adójog-rendszerek egyike azonos mértékű kiigazítást alkalmazott a hibrid struktúrából adódó diszkrepancia tekintetében.

(4) A tagállamok kizárhatják:

a) az e cikk (2) bekezdése b) pontjának hatálya alól a 2. cikk 9. pontja első bekezdésének b), c), d) vagy f) alpontja szerinti, hibrid struktúrából adódó diszkrepanciákat;

b) az e cikk (2) bekezdése a) és b) pontjának hatálya alól azokat a hibrid struktúrából adódó diszkrepanciákat, amelyek egy pénzügyi eszközhöz kapcsolódó kamatfizetés kapcsolt vállalkozás részére való teljesítése kapcsán keletkeznek, amennyiben:

i. a pénzügyi eszköz konvertálható, feltőkésítésbe bevonható vagy leírható;

ii. a pénzügyi eszközt kizárólag azzal a céllal bocsátották ki, hogy eleget tegyenek a bankszektor esetében alkalmazandó, a veszteségviselő képességre vonatkozó követelményeknek, és a pénzügyi eszközt ilyennek ismerik el azon, veszteségviselő képességre vonatkozó követelményekben, amelyek az adókötelezettre alkalmazandók;

iii. a pénzügyi eszköz kibocsátására:

— olyan pénzügyi eszközökkel összefüggésben került sor, amelyek az anyavállalat szintjén konvertálhatók, tulajdoni részesedéssé alakíthatók vagy leírhatók;

— a veszteségviselő képességre vonatkozó, alkalmazandó követelmények teljesítéséhez szükséges szinten került sor;

— nem egy strukturált jogügylet részeként került sor; valamint

iv. az összevont alapon kezelendő vállalatcsoport esetében a jogügylet alapján a teljes nettó levonás nem haladja meg azt az összeget, amely akkor lett volna levonható, ha az adófizető közvetlenül a piacra bocsátotta volna ki az adott pénzügyi eszközt.

A b) pontban foglaltakat 2022. december 31-ig kell alkalmazni.

(5) Amennyiben a hibrid struktúrából adódó diszkrepancia az önálló adóalanyként figyelembe nem vett állandó telephelyet érintő, az adózó adóügyi illetősége szerinti tagállamban adómentes jövedelmet eredményez, ez a tagállam előírja az adózó számára, hogy számítsa be saját adóalapjába azt a jövedelmet, amely ellenkező esetben az önálló adóalanyként figyelembe nem vett állandó telephelynek lenne betudható. Ez alkalmazandó, kivéve, ha a tagállam egy általa valamely harmadik országgal kötött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény értelmében köteles mentesíteni a jövedelmet.

▼M1

(6) Amennyiben egy hibrid átruházást úgy alakítottak ki, hogy legalább két érintett félnél forrásadó-kedvezményt eredményezzen egy pénzügyi eszköz átruházásából származó kifizetés esetében, az adózó adóügyi illetősége szerinti tagállam az adott kifizetéssel kapcsolatos nettó adóköteles jövedelemmel arányosan korlátozza az ilyen adókedvezmény mértékét.

*9b. cikk***Adóügyi illetőséggel kapcsolatos diszkrepanciák**

Amennyiben egy két vagy több adójogrendszerben egyaránt adóügyi illetőséggel rendelkező adózó kifizetése, ráfordítása vagy vesztesége mindkét adójogrendszerben levonható az adóalapból, az adózó adóügyi illetősége szerinti tagállam megtagadja a levonást annyiban, amennyiben a másik adójogrendszer engedélyezi a kettős levonás kétszeresen beszámított jövedelemnek nem tekinthető jövedelemmel szembeni elszámolását. Amennyiben mindkét adójogrendszer tagállam, az a tagállam, amelyben a két tagállam közötti, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény értelmében az adózó nem rendelkezik illetőséggel, megtagadja a levonást.

▼B

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*10. cikk***Felülvizsgálat**

(1) A Bizottság 2020. augusztus 9-ig értékeli az irányelv végrehajtását és különösen a 4. cikk hatását, és jelentést tesz arról a Tanácsnak. A Bizottság a jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében nyújtja be.

▼M1

A Bizottság az első albekezdéstől eltérve 2022. január 1-jéig értékeli a 9. és a 9b. cikk végrehajtását és különösen a 9. cikk (4) bekezdésének b) pontjában foglalt mentesség következményeit, és erről jelentést készít a Tanácsnak.

▼B

(2) A tagállamok a Bizottsággal minden olyan információt közölnek, amely szükséges ezen irányelv végrehajtásának értékeléséhez.

(3) A 11. cikk (6) bekezdésében említett tagállamok 2017. július 1-ig közlik a Bizottsággal az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kockázatának kiküszöbölése elleni célzott nemzeti szintű szabályok hatékonyságának értékeléséhez szükséges összes információt.

*11. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok legkésőbb 2018. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

▼B

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2019. január 1-től kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fognak el.

(3) Azok a tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, ebben az irányelvben említett, euróban (EUR) megadott összegeket 2016. július 12-én érvényes árfolyamon átszámíthatják a nemzeti pénznemükre.

(4) Az 5. cikk (2) bekezdésétől eltérve Észtország mindaddig, amíg nem adóztatja meg a felhalmozott eredményt, eredményfelosztásnak tekintheti és jövedelemadót vethet ki – anélkül, hogy az adó megfizetésére halasztást engedélyezne az adózónak – a pénzbeli vagy nem pénzbeli eszközök (így többek között a készpénz) minden olyan áthelyezését, amelyre valamely Észtországban található állandó telephelytől a társaság egy másik, valamely más tagállamban vagy az EGT-megállapodásban részes harmadik országban található telephelyéhez vagy székhelyéhez kerül sor.

(5) A tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve legkésőbb 2019. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 5. cikknek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2020. január 1-től kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

▼M1

(5a) A tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve 2019. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 9. cikknek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2020. január 1-től kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

▼C1

(6) A 4. cikk rendelkezéseitől eltérve azok a tagállamok, amelyekben 2016. augusztus 8-án olyan célzott nemzeti szintű szabályok vannak hatályban az adóalap-erőzió és a nyereségátcsoportosítás kockázatának kiküszöbölésére, amelyek az ebben az irányelvben meghatározott kamatlevonás-korlátozási szabály érvényesítése céljából hasonlóan hatékonyan alkalmazhatóak, e célzott szabályaikat az OECD-tagok közötti, az adóalap-erőzió és a nyereségátcsoportosítás elleni cselekvési terv 4. fellépésre vonatkozó minimumkövetelményről való megállapodásnak az OECD hivatalos honlapján való közzétételét követő egy teljes pénzügyi év végéig, de legkésőbb 2024. január 1-jéig folytatólagosan alkalmazhatják.

▼B

12. cikk

Hatálybelépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.